1 1174

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS IV. FEBRVARII.

M. NICOLAO RICHARD, Doctore Medico, & Scholarum, Censore, Moderatore.

An Rheumatismo Sudorifica?

ARTES esse quasdam quæ laborem & molestiam artificibus, vtilitatem & auxilium ijs qui vtuntur impertiant, in arte Medica experiri cuique licet: Medicus naturæ minister vt suo perbellè fungatur officio, non tantùm in curandis cujuscumque generis morbis insudat multùm & invigilat, sed præsertim in ijs, eorumque causis cognoscendis, quibus incognitis frustra præscribit remedia, non intellecti nulla est curatio morbi. Hinc insanabiles plerique morbi, quia incogniti, hinc præmatura moriendi necessitas nulla reparabilis arte, ob neglectam morborum & causarum cognitionem certam, licet verius causæ prophylaxis quàm medela debeatur. Noli tamen Medicinam floccifacere, quod immortalitatem nesciat, & homines senio confecti eius ope non rejuvenescant? præfixus à Deo Opt. Max. vitæ terminus Medicinæ necessitatem non excludit, quos absolutè non sanat Medicina, ijs tamen est auxilio, dum justam vivendi legem & exquisitam non inutiliter decernit, à lauta & opipara mensa in simplicem & frugalem victum mutationem quibusdam in morbis remedium salutare fuisse, quis ibit inficias? quorum verò curationem novit perfectam, non à symptomatum ablatione, (quibus nulla debetur medela,) sed à causæ morbificæ profligatione methodica auspicabitur Medicina, quę etsi conjecturis nitatur, quæ sua sunt certa cum ratione curat, quamvis suum finem semper non assequatur: morbos omnes velle sanari stultitiæ argumentum est.

VISCERA quæ vitæ fovendæ ac prorogandæ destinata sunt, calore vigent luculento, qui quamdiu modum servat, ea bene constituta habentur, vt caloris moderatione vel excessu, viscerum integritas vitiumque innotescat: at ille sæpiùs exuperat, hinc multis morbis occasio nascitur, præsertim doloribus Rheumaticis, qui ab vno viscerum fervore, maximè hepatis, emanant: calidâ siquidem intemperie malè moratum nutritium illud viscus pro laudabili quem condere debet sanguine, humorem reponit nimis biliosum, salsum & acrem, quem adulterinam tanquam sobolem sibique infensissimam respuens, omni nisu à se longè latéque promovet, & in varias partes confestim amandat; in vasa primùm maiora, dehinc in minora, tandem in minima, è quibus in habitum corporis per *raucidum* eructatur: vbi ob substantiæ tenuitatę & vernaculam mobilitatem hùcsum vorsúmque variè impulsus, fugaces & momentaneos excitat Rheumatismi dolores, quos melancholici succi frigiditas, & innata sanguinis dulcedo nusquam movere valent. Vnùm ergo præ omnibus ferum, aquæ impar, perenni hepatis æstu genitum, vberiore acrioréque sale conspersum, in corpore stagnans, & copiâ luxurians, hos ciére cruciatus aptum natum est, dum à robustis partibus internis illius ferocientis pruritum ac titillationem ægrè ferentibus, in externas & debiliores amandatur; à quibus improviso motu, modo in hoc, modo in aliud latus evomitur, nullibi locorum desidens; sæpe sine rubore aut tumore, non semper sine febre licet periculosè, periostium membranosúmque genus acuto dolore crucians atque exercens; hinc perenni bellorum segete naturam oppugnat, nec priùs quiescit quàm novum sibi quæsiverit hospitium, hospitij nescium; adeóque non alia dici potest huius biliosi, ferini ac mordacioris seri Rheumatismum committentis, quàm gratiosi & alibilis humoris scaturigo, vt vnde vita, inde oriatur exitium.

DESVLTORIVS Rheumatismi dolor, æstuantis jecinoris dura & crudelis fœtura, vt nulli ætati, nullique sexui, nec ijs quibus magna sunt viscera, infelixque ingenium parcit, sic nullis corporis partibus ignoscit; aliquando tantâ vbertate circumfluit humor seditiosus Rheumatismum pariens, vt vix vllum sit membrum vel externum vel internum, quod oberrantis & lascivientis istius humoris ictus declinare valeat, ita vt non pauciora sint supplicia quàm membra: nec tantùm humor iste calore fervidus, corruptione ingratus ab internis irruit in externas, & à supernis torrentis in morem vel confertim in subditas præceps devolvitur, & roris instar guttatim depluit; sed etiam contrario penitus conatu, relictis corporis pomœriis, penitiora subit, & fractis inferioribus naturæ valvis, supernas impetit partes, absque vllo etiam sanitatis dispendio; quis nescit bonis ægrotantium rebus aliquando refluere humorem à partibus infirmis ad robustas? Hinc malè Catarrhi nomine donatur Rheumatismus, dolores erraticos externum corporis habitum occupantes, ab effera materia vltrò citróque pervolitante, significans; multúmque differt ab vlcerosa Lassitudine & Rigore, licet persæpe consocientur; nec etiam parum à Causo, quamvis materiâ affinis: lubricus tamen est illius in Arthritidem transitus, cuius veluti prodromus iure perhibetur, infirmos naturâ articulos frequentiùs invadit, quos diris tormentis affligit, quæ vt nocturna exacerbatione, ita etiam contumaciâ venereos cruciatus æmulantur.

LICET serosa illuvies morbis levioribus ac vix duraturis doloribus locum faciat, eò tamen contumacior morbus est Rheumatismus, quò mobilior illius materies omnis sedis impatiens, coctionis ornamentum recusans, ægrè ac ne vix quidem convenientibus ipsis præsidiis morem gerit, & nisi sedulâ gnaváque solertiâ illi prospiciatur, dirum morbi genus evadit. Tantę ergo dolorum acerbitati vt medeatur, priùs æstuantibus visceribus contemperandis consulendum, quàm de leniendis & demulcendis Rheumatismi doloribus acerrimis cogitandum: Calidis itaque medicamentis imprimis parce, jusculorum potiùs frequens sit vsus, & ptisanæ ex hordeo & radicibus cichorij & nepharis paratę larga potio: alvus sollicitetur sæpius enematis refrigerantibus & emollientibus; nec parum proderunt emulsiones ex seminibus frigidis majoribus contusis: sed præ cæteris opitulandum erit venæ sectione multorum ex partibus superioribus & inferioribus, non trepidè ac cunctanter celebrandâ, tanquam rutissimâ inflammationum anchorâ, seu foris seu intus sæviant (quicquid clamitet Empiricorum & Medicastrorum quorumdam ignorantia,) hâc impurus imò corruptus in Rheumatismo sanguis quâ data porta detrahitur, & quamvis humor iste efferus, volubilis & tenuis ad sui excretionem te invitet, absit ne ementito orgasmo deceptus, de catharsi mediteris; nec enim in Rheumatismo turget materia, fummumque in festinatione periculum est, sicut in morâ securitas: sanèque erit tardè ac lentè ferocem & malignum istum humorem coercere ac evacuare blandioribus ac mitioribus medicamentis, vt multâ cassiâ & paucis foliis orientalibus, quàm valentioribus pharmacis exagitare quibus ægrescit: fuge ergo dacrydiatorum genus omne, doloribus Rheumaticis venenũ infensum, vt electuariũ diacnicu, de citro, de succo rosarum: apage pilulas, colocynthida, syrupũ de rhamno, omniaque diuretica & jdrotica medicamenta, quibus licet serosa educantur, nimiopere exasperatur humor supra modum ferociens: miseri quidę & infelices quibus per aliquod tempus dolores dederint inducias, provocatis sudoribus, his quippe quò fuerint copiosiores, eò viscera magis exæstuant, & dolores paulò post maiori cum detrimento recurrunt; jdroticorum vi atque ardore concitatus sanguis ebullit magis & effervescit, tenuiorque ac subtilior factus, novisque stimulis agitatus, omnes corporis partes penitiùs subit atque permeat, novos denuo & atrociores dolores excitaturus.

SVDORIFICA, quorum immensus penè numerus, sive domestica, sive exotica, insigni calore & eximiâ quâ pollent partium tenuitate, colliquandi potiùs quàm sudoris provocandi vim obtinere ita constat, vt eorum largo potu corpus attenuatum exarescat potiùs, totúmque macie conficiatur, quàm copioso sudore diffluat. Sudores vt & lacrymas fieri eliquato sanguine quis ignorat? nec è solo corporis habitu, sed & interdum è præcordiis moveri, in quibus fons eorum præcipuus: qui si vi morbi, balneis, aut laboribus, alijsque similibus de causis fiant & excitentur, nequaquâ juvant: hinc qui Thermarum vsu eliciuntur sudores, plus afferunt detrimenti quàm emolumenti. Qui & obfirmatis & recentibus Rheumaticis conflictantur doloribus, si forte Borbonienses Archimbaldicos fontes adierint, belli quandoque redeunt, vt æstum ferant leviùs & habitiores fiant; dolores postea revivisscunt acerbiores & atrociùs feriunt, quàm antea, excitatis tamen à liberali istarum aquarum potu sudatiunculis, relicto scilicet fomite, nec emendatâ viscerum intemperie; hæ siquidem vt jusculis parandis, sic fervidis visceribus contemperandis omnino sunt ineptæ, licet obstructa reserent & meatus aperiant; & Impluvium, seu ab istis aquis ex alto cadentibus partis dolentis irrigatio, leve & momentaneum aliquod laborantibus solatium afferat, partem afflictam roborando. Sudorifica eiusdem ferè naturę cum istis aquis, aut etiam calidiora, mitigandis atque edomandis Rheumaticis doloribus minimè prosunt, quę humores in habitu corporis sive membranis sive musculis impactos discutiendo, intemperiem jecinoris præcipuum Rheumatismi auctorẽ alunt & adaugent: hinc à frequenti eorum vsu exhausta ferè omniũ corporis partiũ aquosâ humiditate, retorrida fiunt viscera & exarescunt, sanguis incandescit, bilis stimulus magis atque magis acuitur; & resolutâ tenuiori humoris qui in habitu corporis delitescit portione, crassiore in tubulis venarum & præcordiis relictâ, veluti fomite brevi redituri morbi, dolores de novo excitantur non momentanei & errabundi, sed fixi & permanentes, fugacibus & succedaneis, tantò sæviores quantò incuneata materia mobili minùs est morigera.

Non ergo Rheumatismo Sudorifica.

P.M.P. BIBLIOTHECA

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Iacobus de Bourges.
M. Petrus Legier.
M. Nicolaus Robin.

M. Jacobus le Meneſtrel.
M. Carolus Briſſet.
M. Nicolaus Bonvarlet.

M. Michaël du Pont.
M. Petrus de Merſenne.
M. Andreas Guyet.

Proponebat Lutetiæ PAVLVS MATTOT, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. LXVI.